

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۰۸/۲۰

استاد شاه محمود محمود

۲۸ اسد روز استقلال افغانستان مبارک باشد

مقدمه:

در این روز ها که مردم ما روز های دردناک و خونین مملو از یأس و نا امیدی را پشت سر میگذارند یادآوری و برپایی از چنین روزی (آزادی و استقلال) برایشان خوش آیند نیست. حتی روز عید قربان که فردا آغاز میشود مردم را خشنود نمی سازد. افغانستان در طول تاریخ اولین کشور است که چنین مراحل سخت و دشوار و خونین را پشت سر گذاشته و میگذاراند، اما هرگز مانند امروز ناامید نبوده است.

این نا امیدی ها از دو جانب آب میخورد. اول اینکه؛ دولت های حاکم امروزه بدون اینکه در فکر مردم باشند مصروف زدو بند های سیاسی و اقتصادی خویش اند. هر روز و حتی هر ساعت اتحاد ها می شکند و متحدین جدید روی صحنه می آیند و ما شاهد آن هستیم که این متحدین به زودی به مخالفین مبدل میشوند. و متفقین دیگری قد بلند میکنند

ثانیاً مخالفان مسلح به هر نام و عنوان که هستند تلاش دارند تا بر آتش افروخته شده؛ هیزم بیشتر بپریزند و آن را مشتعل تر نگهدارند. از هر دریچه و دروازه سر بیرون میکنند و چه بسا این سرکشیدن ها با انتحار و انفجار همراه بوده و هزاران هموطن ما به خاک و خون کشانده میشوند. بنابراین یادآوری از چنین روز ها برای همه ما ؛ چندان خوش آیند نیست.

اگر ما چنین دست روی دست گذاشته و از این روز ها یادآوری نکنیم و آنها را نه به شکل گذشته با ساز و سرود بلکه به شکل اجتماعات و نشست ها تجلیل نکنیم در حقیقت آب است که در آسیاب دشمن به خصوص دشمنان که برای زخمی شدن قلب های ما، ویران نمودن شهر و ولایات ما سرمایه گذاری نموده اند، می ریزیم. دشمنان این وطن به همین آرزو تلاش دارند تا صدای آزادی و استقلال را در گلو ما خفه بسازند و ما هرگز به خصوص آزادی که از نزد انگلیس با ریختن خون هزاران جوان این کشور بدست آمده است ؛ نقطه پایان بگذاریم. بنابراین یادآوری و تجلیل از استقلال افغانستان درسی بزرگی است که ما بنابر روش گذشتگان ما یکبار دیگر ؛ آزادی و استقلال کشور را بدست آورده تا نسل های بعدی آنها جشن بگیرند.

سرو صدا های که ما استقلال و آزادی و یا نوروز و عید و سایر مراسم عنعنوی و مذهبی و دینی نداریم. نشانه ای از ضعف و ناتوانی ما را نشان میدهد و این خود میرساند که ما در بند و گرو اجانب و دشمنان استقلال و آزادی هستیم. هنوز صدا (کافر گفتن شاه امان الله) در حنجره برخی مردم و به خصوص ملا ها بیرون میشود. این جمله که انگلیس ها نود و نو سال قبل به دهان و خور مخالفان شاه امان الله داده بودند ؛ خریدار دارد ؛ پس بیایید با یک صدا فریاد بزنیم آزادی و استقلال افغانستان مبارک باد و یکدیگر را به آغوش گرفته و دست اتحاد و همدلی را بفشاریم.

اما ۲۸ اسد ۱۲۹۸ هـ ش:

نود و نو سال قبل فرزندان این مرز و بوم تحت رهبری شاه امان الله دست به دست هم دادند و در یک نبرد رویاروی با بزرگترین کشور استعماری جهان یعنی دولت بریتانیا؛ استقلال افغانستان را با ریختن خون خویش بدست آورده و درفش آزادی را برقله های این کشور برافراشتند.

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرو مخکې په خیر و لولی

شاه امان الله بعد از اعلان سلطنت فریاد آزادی بلند نمود و افغانستان را کشور مستقل خواند و اردوی نه چندان مجهز را به سرحدات شرقی و جنوبی سوق داد. این اردو با نیروی مردمی توانستند بزرگترین کشور جهان را مجبور سازد تا استقلال افغانستان را به رسمیت بشناسد.

بلی! روز ۲۸ اسد منیحت روز استقلال نقطه عطف در تاریخ کشور ما ثبت گردید و هر سال به نحوی از انحاء، این روز را تجلیل می‌کردیم تا نسل های بعدی درس های آزادی و استقلال و مقاومت بیاموزند.

انگلیس ها به خاطر جلوگیری از تأثیرگزاری و روشن شدن افکار آزادی خواهان هند و سایر کشور ها؛ استقلال افغانستان و جنگ سوم افغان - انگلیس را کم اهمیت و خیلی کوچک جلوه داد، مطبوعات انگلیس و هند به ندرت به این جنگ تماس گرفتند، در حالیکه جنگ سوم افغان - انگلیس از جمله جنگهای بزرگ به شمار میرفت که در آن بیش از ۱۶ میلیون پوند خسارات مالی به کشور بریتانیا وارد شد و حدوداً ۲۰۰۰ نظامی آنها نیز درین جنگ هلاک شدند.

بعد از اینکه نیروی افغانی در جنگ سوم افغان انگلیس پیروز شدند، امان الله خان در ۱۸ اگست ۱۹۱۹ م استقلال رسمی افغانستان را اعلام و این روز را که مطابق به ۲۸ اسد است رخصتی عمومی اعلان کرد.

مردم افغانستان همه ساله روز استقلال افغانستان را در ۲۸ اسد جشن میگیرند، اما درین اواخر یاد بود ازین روز از سوی زمامداران حکومتی در افغانستان خیلی کمرنگ به نظر میرسد.

این در حالی است که سایر کشورهای جهان روز استقلال شانرا با شور و لهله فراوان جشن میگیرند، در پهلوی اینکه زمامداران ما تحت تاثیر همان ملا ها و افراد که علیه شاه امان الله قرار داشتند که شاه موصوف را با گفتن کافر و بی دین زیر انتقاد گرفتند و از سلطنت خلع نمودند، همچنان به دلیل ناامنی و هراس از حملات احتمالی هراس افغانان، نمیتوانند ازین روز مطابق میل شان تجلیل کنند.

نتیجه:

روز آزادی و استقلال افغانستان که در سال های گذشته با شور و شعف فراوان در مرکز و ولایات تجلیل و جشن گرفته میشد و خاطرات زیادی از این روز ها داریم در طول چهل سال اخیر هر روز کم رنگ تر شده میرود . زمانیکه کودتای ثور رویکاری آمد هفت ثور باشکوه تر تجلیل گردید و هنگامیکه افغانستان مستقیماً تحت تسلط روس ها قرار گرفت در قدم اول تجلیل از هفت ثور جای این روز تاریخی را گرفت . ثانیاً دیگر جشن های گذشته و یادآوری ۲۸ اسد با ساز و برگ انچنانی دیده نمیشد بنابراین تلاش صورت می‌گرفت تا استفاده و به زبان آوردن استقلال و آزادی در گلو ها خفه شود.

بعد از هشت ثور همان روش گذشته تکرار شد این ها ، نه تنها هشت ثور را به شگوفایی جشن نگرفتند بلکه ۲۸ اسد را به فراموشی سپردند. و درجه تجلیل آن بیشتر از بیشتر کم رنگ گردید. دیگر نه اردو و نه لوازم حربی و نه مارش های نظامی در جاده های مرکز و ولایات دیده میشد بلکه جشن معارف و جشن اطفال به چشم نمیخورد.

در هر دو صورت تلاش بر آن بود تا دیگر درس آزادی و استقلال برای مردم داده نشود. و اشغال و تسلط روسها و بعداً امریکایی در پرده ابهام پوشیده باشد. در حالیکه استقلال افغانستان منبع الهام آزادی به سایر کشور ها و مردم جهان بود. عدم تجلیل با شکوه از این روز باعث خواهد شد که نسل های آینده این روز پرافتخار را فراموش کنند، آنها از قهرمانی ها و فداکاری های افغان ها در گذشته بی خبر باشند و حس وطندوستی در میان جوانان تضعیف یابد. و تاریخ افغانستان را مسخ نمایند.

در پایان این روز تاریخی را به همه هموطنانم تبریک میگویم ارزومندم از این روز و پیامد های آن درس آزادی و استقلال بیاموزیم.